

ΣΥΡΟΣ ΣΕ ΣΤΙΓΜΕΣ

2^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΥΡΟΥ

ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ

«ΝΕΟΚΛΑΣΣΙΚΗ ΣΥΡΟΣ»

Η Σύρος δεν είναι μόνο ένα πανέμορφο νησί· είναι ένα ζωντανό μουσείο του 19ου αιώνα. Κάθε κτίριο, κάθε σκάλα και κάθε κολόνα αφηγούνται ιστορίες πλούτου, τέχνης και πολιτισμού, δείχνοντας πώς η αρχιτεκτονική μπορεί να κρατάει ζωντανή τη μνήμη μιας ολόκληρης εποχής.

Μετά την Ελληνική Επανάσταση του 1821, πρόσφυγες από τη Χίο, τα Ψαρά και άλλα νησιά εγκαταστάθηκαν στη Σύρο, αναζητώντας ένα ασφαλές λιμάνι και μια νέα ζωή. Η Ερμούπολη εξελίχθηκε γρήγορα σε κέντρο εμπορίου και ναυτιλίας,

προσελκύοντας εύπορους εμπόρους και πλοιοκτήτες. Η οικονομική άνθηση της περιόδου 1830–1900 οδήγησε στην ανέγερση επιβλητικών κτιρίων με συμμετρικές προσόψεις, μαρμαρίνες σκάλες, κίονες δωρικού και ιωνικού ρυθμού, ψηλοτάβανα δωμάτια και περίτεχνα αετώματα.

Δημαρχείο

Χτίστηκε το 1876 από τον αρχιτέκτονα Ernst Ziller. Η συμμετρία του και η μαρμαρίνη σκάλα αντικατοπτρίζουν την οικονομική δύναμη της πόλης. Σήμερα λειτουργεί ως Δημαρχείο και αποτελεί αξιοθέατο.

Ερμούπολης

Το Θέατρο Απόλλων

Το ιστορικό **Θέατρο Απόλλων Σύρου** κατασκευάστηκε μεταξύ 1862 και 1864 και σχεδιάστηκε από τον Ιταλό αρχιτέκτονα **Pietro Sampo**

Το θέατρο είναι εμπνευσμένο από σπουδαία ευρωπαϊκά θέατρα, όπως η Σκάλα του Μιλάνου, γεγονός που αποδεικνύει τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα της Ερμούπολης τον 19ο αιώνα. Κατά τη διάρκεια των χρόνων υπέστη φθορές και ανακαινίσεις, όμως σήμερα αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα αξιοθέατα της Σύρου και φιλοξενεί θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες και πολιτιστικές εκδηλώσεις.

«Η ιστορία, ο πολιτισμός και η ζωή του νησιού μέσα από τα μάτια μας».

Γνωρίζατε ότι...

Η Ερμούπολη υπήρξε κάποτε το πιο σημαντικό λιμάνι της Ελλάδας και πολλά κτίρια κατασκευάστηκαν με μάρμαρο από την Τήνο και την Πάρο. Η πόλη αποτελεί ένα από τα πιο ολοκληρωμένα νεοκλασικά σύνολα στην Ελλάδα.

Ο επιβλητικός Άγιος Νικόλαος

Ξεχωριστή θέση κατέχει και ο **Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Ερμούπολης**, γνωστός και ως «Άγιος Νικόλαος ο Πλούσιος». Ο ναός εντυπωσιάζει με την επιβλητική πρόσοψη, το μαρμάρινο τέμπλο και τα έργα τέχνης στο εσωτερικό του, αποτελώντας σημαντικό δείγμα της θρησκευτικής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα.

Η **Πλατεία Μιαούλη** είναι το διοικητικό και κοινωνικό κέντρο της Ερμούπολης. Σχεδιάστηκε σύμφωνα με ευρωπαϊκά πολεοδομικά πρότυπα και περιβάλλεται από επιβλητικά νεοκλασικά κτίρια. Το άγαλμα του ναυάρχου Ανδρέα Μιαούλη στο κέντρο της πλατείας υπογραμμίζει τη ναυτική παράδοση της Ελλάδας.

Τα αρχοντικά της αστικής τάξης

Πέρα από τα δημόσια κτίρια, η Ερμούπολη διαθέτει και πολυάριθμα νεοκλασικά αρχοντικά, που ανήκαν σε εμπόρους και πλοιοκτήτες. Με

ψηλοτάβανα δωμάτια, τοιχογραφίες, ξυλόγλυπτα ταβάνια και μαρμάρινα μπαλκόνια, τα σπίτια αυτά αποκαλύπτουν τον πλούτο και την καλλιέργεια της αστικής τάξης της εποχής.

Μια ζωντανή πολιτιστική κληρονομιά

Τα νεοκλασικά κτίρια της Σύρου δεν αποτελούν απλώς όμορφα αξιοθέατα. Είναι ζωντανά μνημεία που αφηγούνται την ιστορία της οικονομικής άνθησης, της ευρωπαϊκής επιρροής και της πολιτιστικής προόδου του νησιού. Η διατήρηση και προστασία τους είναι απαραίτητη, ώστε οι επόμενες γενιές να συνεχίσουν να γνωρίζουν και να θαυμάζουν την ιστορία που «κρύβεται» πίσω από κάθε μαρμάρινη σκάλα και κάθε επιβλητική πρόσοψη. Η Ερμούπολη δεν είναι απλώς μια όμορφη πόλη· είναι ένα ανοιχτό βιβλίο ιστορίας, γραμμένο με μάρμαρο και φως. Η διατήρησή τους αποτελεί ευθύνη όλων μας, ώστε οι επόμενες γενιές να μπορούν να θαυμάζουν και να μαθαίνουν από αυτά.

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIANNA ΜΑΥΡΑΚΗ

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΗ ΣΥΡΟ

Ο χορός στη Σύρο αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτισμικής της ταυτότητας, συνδέοντας το παρελθόν με το παρόν μέσα από μια συνεχή εξέλιξη. Από τους παραδοσιακούς κυκλαδίτικους χορούς έως τις σύγχρονες μορφές έκφρασης, η ιστορία του χορού στο νησί αντικατοπτρίζει τις κοινωνικές και πολιτισμικές αλλαγές που σημάδεψαν τον τόπο.

Ιστορική Αναδρομή

Οι ρίζες του χορού στη Σύρο εντοπίζονται στα χωριά του νησιού, όπως η Άνω Σύρος και ο Γαλησσάς, όπου η καθημερινή ζωή ήταν στενά συνδεδεμένη με τη γεωργία και τη ναυτιλία. Οι τοπικοί χοροί, όπως ο μπάλος —ένας χαρακτηριστικός νησιώτικος ζευγαρωτός χορός— και ο συρτός, που χορεύεται σε κύκλο, συνοδεύονταν από παραδοσιακά όργανα όπως το βιολί και το λαούτο.

Ιδιαίτερη επιρροή άσκησε η ρεμπέτικη παράδοση, που άνθισε στην Άνω Σύρο με κορυφαία μορφή τον Μάρκο Βαμβακάρη. Μέσα από αυτήν, αναδείχθηκαν χοροί όπως το ζεϊμπέκικο και το χασάπικο, εμπλουτίζοντας το τοπικό χορευτικό ρεπερτόριο.

Η Αστικοποίηση και οι Ευρωπαϊκές Επιρροές

Κατά τον 19ο αιώνα, με τη δημιουργία της Ερμούπολης, η Σύρος εξελίχθηκε σε σημαντικό πολιτιστικό κέντρο, ιδιαίτερα μετά την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Η άφιξη προσφύγων από διάφορες περιοχές της Ελλάδας δημιούργησε ένα

πολυπολιτισμικό περιβάλλον, όπου συνυπήρχαν διαφορετικές μουσικοχορευτικές παραδόσεις.

Στα αστικά σαλόνια της Ερμούπολης άρχισαν να εμφανίζονται ευρωπαϊκοί χοροί, όπως το βαλς και η πόλκα, οι οποίοι συνδυάστηκαν αρμονικά με τις ελληνικές λαϊκές παραδόσεις.

Παράδοση και Σύγχρονη Έκφραση

Στα αστικά σαλόνια της Ερμούπολης άρχισαν να εμφανίζονται ευρωπαϊκοί χοροί, όπως το βαλς και η πόλκα, οι οποίοι συνδυάστηκαν αρμονικά με τις ελληνικές λαϊκές παραδόσεις.

Σύγχρονη Πραγματικότητα

Σήμερα, ο χορός στη Σύρο παρουσιάζει μια εντυπωσιακή ποικιλία. Στο νησί λειτουργούν σχολές και ομάδες που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα ειδών, όπως:

- Κλασικός χορός και μπαλέτο
- Σύγχρονος χορός και
- Εναέρια ακροβατικά πανιά
- Λάτιν και ευρωπαϊκοί χοροί
- Μοντέρνοι και αστικοί χοροί
- Παραδοσιακοί ελληνικοί χοροί

Σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της παράδοσης παίζουν πολιτιστικοί φορείς, όπως το Λύκειο των Ελληνίδων Σύρου και η ομάδα «Σοφία της Παράδοσης», καθώς και σύλλογοι από διάφορες περιοχές της Ελλάδας (Ηπειρώτες, Κρητικοί, Πόντιοι κ.ά.). Παράλληλα, σύγχρονες σχολές όπως το Akropoditi Dance Centre και το Bella Dance προσφέρουν επαγγελματική εκπαίδευση σε μοντέρνα και κλασικά είδη.

Ένας Ζωντανός Πολιτισμός

Ο χορός στη Σύρο δεν αποτελεί απλώς μια μορφή ψυχαγωγίας, αλλά έναν ζωντανό φορέα πολιτισμού. Μέσα από φεστιβάλ, εκδηλώσεις και παραστάσεις, οι κάτοικοι και οι επισκέπτες έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν την πλούσια χορευτική παράδοση του νησιού. Συνδυάζοντας το παρελθόν με το παρόν, η Σύρος συνεχίζει να αποτελεί ένα δυναμικό κέντρο πολιτιστικής δημιουργίας, όπου ο χορός παραμένει μια γλώσσα έκφρασης, επικοινωνίας και ταυτότητας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μαρία Κορφιάτου – Δασκάλα Παραδοσιακού Χορού

Η Μαρία Κορφιάτου ασχολείται με τον χορό από την ηλικία των οκτώ ετών και, όπως δηλώνει, ο χορός έγινε γρήγορα κομμάτι της ζωής της. Έχει διανύσει μια πορεία ως μαθήτρια, χορεύτρια και δασκάλα, διδάσκοντας εδώ και 30 χρόνια παιδιά, εφήβους και ενήλικες.

Αναφέρει ότι παλαιότερα οι χοροί ήταν αυθόρμητοι και άμεσα συνδεδεμένοι με την καθημερινότητα, ενώ σήμερα διδάσκονται πιο οργανωμένα και παρουσιάζονται σε παραστάσεις. Αγαπημένος της χορός είναι ο μπάλος, καθώς εκφράζει συναίσθημα και επικοινωνία.

Τονίζει ότι ο χορός αποτελεί έναν τρόπο επικοινωνίας χωρίς λόγια, που ενώνει τους ανθρώπους και δημιουργεί θετικά συναισθήματα. Παρά τις δυσκολίες της σύγχρονης ζωής, όπως ο περιορισμένος ελεύθερος χρόνος των νέων, εξακολουθεί να υπάρχει ενδιαφέρον για τους παραδοσιακούς χορούς.

Κλείνοντας, επισημαίνει ότι οι παραδοσιακοί χοροί δεν είναι απλώς βήματα, αλλά ιστορία και πολιτισμός, και καλεί τα παιδιά να τους γνωρίσουν και να τους αγαπήσουν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΑΣΤΟΡΗ

<<ΠΑΙΖΟΥΜΕΣΥΡΟ!>>

Στη Σύρο το μπάσκετ δεν είναι μόνο ένα άθλημα, αλλά ένας τρόπος έκφρασης, συνεργασίας και επικοινωνίας για πολλούς νέους. Ο ΑΟ Ερμούπολης έχει συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη της καλαθοσφαίρισης στο νησί, δίνοντας στα παιδιά και στους εφήβους την ευκαιρία να ασχοληθούν με τον αθλητισμό, να καλλιεργήσουν τις ικανότητές τους και να δημιουργήσουν δυνατές φιλίες. Στο παρακάτω άρθρο παρουσιάζεται η πορεία και η προσφορά της ομάδας στην αθλητική ζωή της Σύρου.

ΤΟ ΜΠΑΣΚΕΤ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΑΜΑΛΑ

Η ομάδα μπάσκετ της Σύρου, με βασικό εκπρόσωπο τον ΑΟ Ερμούπολης (Αθλητικός Όμιλος Ερμούπολης), αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους αθλητικούς συλλόγους του νησιού. Η δημιουργία της συνδέεται με την ανάγκη των νέων της Σύρου να ασχοληθούν με το μπάσκετ, ένα άθλημα που γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη στην Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες. Από τα πρώτα της χρόνια, η ομάδα συμμετείχε σε τοπικά πρωταθλήματα των Κυκλάδων, εκπροσωπώντας το νησί και συμβάλλοντας στην εξάπλωση της καλαθοσφαίρισης στην περιοχή. Με την

πάροδο του χρόνου, ο ΑΟ Ερμούπολης εξελίχθηκε και οργανώθηκε καλύτερα, δημιουργώντας τμήματα για διαφορετικές ηλικίες, όπως παιδικά και εφηβικά. Οι ακαδημίες του συλλόγου έδωσαν την ευκαιρία σε πολλά παιδιά να γνωρίσουν το άθλημα από μικρή ηλικία και να αναπτύξουν τις ικανότητές τους. Παράλληλα, η ομάδα συμμετείχε σε αγώνες και διοργανώσεις, αποκτώντας εμπειρία και ενισχύοντας την παρουσία της στον χώρο του τοπικού αθλητισμού.

Σημαντικό ρόλο στην πορεία της ομάδας έχουν οι προπονητές, οι οποίοι με τη γνώση και την εμπειρία τους καθοδηγούν τους αθλητές και συμβάλλουν στη βελτίωσή τους. Μέσα από τις προπονήσεις και τους αγώνες, οι αθλητές μαθαίνουν όχι μόνο τεχνικές του μπάσκετ, αλλά και αξίες όπως η συνεργασία, η πειθαρχία και ο σεβασμός. Σήμερα, ο ΑΟ Ερμούπολης συνεχίζει να αποτελεί ένα ζωντανό κομμάτι της αθλητικής ζωής της Σύρου, προσφέροντας ευκαιρίες άθλησης και συμβάλλοντας στην ανάπτυξη των νέων του νησιού.

ΌΤΑΝ Η ΣΥΡΟΣ ΠΑΙΖΕΙ ΤΕΝΝΙΣ

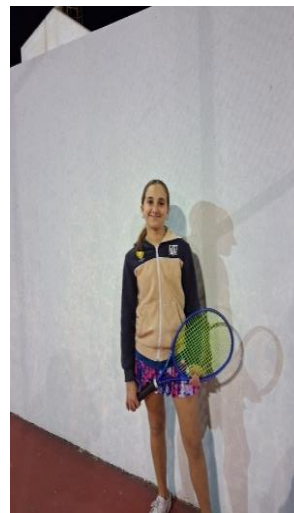
ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΖΕΤΑ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣΗ

Συνέντευξη μας παραχώρησε η αθλήτρια και μαθήτρια του 2ου Γυμνασίου Σύρου, **Θωμάϊς Λούντζη**, η οποία μίλησε για την πορεία και την αγάπη της για το τένις. Όπως ανέφερε, ξεκίνησε να ασχολείται με το άθλημα από την ηλικία των 5 ετών, καθώς ένιωσε από νωρίς ότι της ταιριάζει περισσότερο από άλλα αθλήματα. Το αγαπημένο της χτύπημα είναι το σερβίς, ενώ προπονείται καθημερινά περίπου δύο ώρες, δείχνοντας αφοσίωση και πειθαρχία. Η Θωμάϊς δήλωσε ότι πρότυπό της είναι ο Carlos Alcaraz, από τον οποίο εμπνέεται για να βελτιώνεται συνεχώς. Όταν χάνει έναν πόντο, δεν απογοητεύεται, αλλά σκέφτεται τι θα μπορούσε να κάνει καλύτερα την επόμενη φορά..

Για να προετοιμαστεί ψυχολογικά πριν από έναν σημαντικό αγώνα, συζητά με τους προπονητές και τους γονείς της.

Έχει συμμετάσχει σε περίπου 10 σημαντικούς αγώνες, με πιο έντονη ανάμνηση τη νίκη της σε πανελλήνιο πρωτάθλημα.

Παρά τις απαιτήσεις του αθλητισμού, καταφέρνει να συνδυάζει το σχολείο με τις προπονήσεις της, αφιερώνοντας χρόνο τόσο στο διάβασμα όσο και στην άθληση. Το μεγάλο της όνειρο για το μέλλον είναι να γίνει μια από τις πιο γνωστές τενίστριες.

Ο Όμιλος Τένις Σύρου είναι ένας σημαντικός αθλητικός σύλλογος που δραστηριοποιείται στο νησί και έχει ως κύριο στόχο την προώθηση και ανάπτυξη της αντισφαίρισης. Ιδρύθηκε το 1990 με σκοπό την καλλιέργεια και τη διάδοση του τένις στη Σύρο και από τότε έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην αθλητική ζωή της Ερμούπολης. Από τα πρώτα του βήματα έως σήμερα, ο όμιλος εξελίχθηκε σημαντικά, βελτίωσε τις υποδομές του και καθιερώθηκε ως ένας βασικός φορέας άθλησης, χρησιμοποιώντας ως κύρια βάση τις εγκαταστάσεις του Αθλητικού Κέντρου «Δημήτριος Βικέλας». Ο όμιλος συμμετέχει ενεργά εδώ και πολλά χρόνια σε πανελλήνια πρωταθλήματα junior, καθώς και σε τοπικά τουρνουά και φιλικούς αγώνες με άλλα νησιά.

Στις δραστηριότητές του συμμετέχουν παιδιά, έφηβοι και ενήλικες, οι οποίοι προπονούνται συστηματικά και έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν τις αθλητικές τους ικανότητες. Παράλληλα, καθοριστική για τη λειτουργία του ομίλου είναι η σωστή οργάνωση και ο προγραμματισμός των δραστηριοτήτων του, που εξασφαλίζουν την ομαλή διεξαγωγή των προπονήσεων και των αγώνων. Καθοριστική είναι η συμβολή των προπονητών, οι οποίοι αποτελούν βασικό πυλώνα της ανάπτυξης των αθλητών.

Το προπονητικό team του Ομίλου Τένις Σύρου αποτελείται από έμπειρους επαγγελματίες, όπως ο Σάββας και ο Χάρης Σαβρακίδης, καθώς και ο Βενέδικτος Πολίτης.

Οι προπονήσεις πραγματοποιούνται καθημερινά στα τέσσερα γήπεδα του ομίλου και καλύπτουν όλα τα επίπεδα, από αρχάριους έως προχωρημένους αθλητές. Με την καθοδήγησή τους, οι αθλητές βελτιώνουν την τεχνική τους και καλλιεργούν αξίες όπως η πειθαρχία, η επιμονή και ο σεβασμός, συμβάλλοντας έτσι στη συνολική ανάπτυξη της αθλητικής παιδείας στο νησί.

Συνέντευξη με την κ Ντίνα Συκουτρή(λουκουμποιούς)

-Πόσα χρόνια ασχολείστε με την παραγωγή/πώληση λουκουμιού;

-Από τον καιρό που θυμάμαι τον εαυτό μου. Από μικρό παιδάκι. Είναι το επάγγελμα που μαθαίναμε τα παιδιά τα προσφύγων από τη δουλειά του μπαμπά τους. Ο μπαμπάς μου ήταν λουκουμποιούς, όπως και ο πάππος μου στη Σμύρνη, που του έμαθε την τέχνη εκεί, με καταγωγή από Χίο. Και εμείς τέσσερα παιδιά, η αδελφή μου η Άννα, εγώ, ο Κώστας ο αδερφός μου και ο Αχιλλέας μεγαλώσαμε μέσα στο λουκουμποιοείο.

Ποια είναι η αγαπημένη σας γεύση λουκουμιού;

Μου αρέσει πάρα πολύ το περγαμόντο. Τώρα είμαι 82 χρονών, αλλά θυμάμαι πως όταν ήμουν παιδί στο εργαστήριο και μύριζαν παντού τα αρώματα των λουκουμιών, ακουμπούσα λίγο περγαμόντο πίσω από το αυτί μου, σαν άρωμα. Μου άρεσε πολύ αυτή η μυρωδιά και με έκανε να νιώθω όμορφα.

Από τότε το περγαμόντο είναι η αγαπημένη μου γεύση.

Τι θα θέλατε να μάθουν τα παιδιά σχετικά με το λουκούμι;

-Αρχικά, να μάθουν να το τρώνε! Όπως τρώνε όλα τα άλλα πράγματα, και ξενόφερτα και ελληνικά, που τους δίνουν μία γεύση πρόσκαιρη, θεωρώ ότι καλό θα είναι να λένε στους γονείς του: << Φέρτε καμιά μπουκίτσα λουκουμάκι να φάμε >> κι οι γονείς να το προσφέρουν στα παιδάκια γιατί είναι σημαντικό από μικρά να δεθούν με τη γεύση του τόπου τους. Κι επίσης να μην δεμονοποιούν τα επαγγέλματα που γίνονται με το χέρι. Όλα δεν είναι computers, όλα δεν είναι μέσα στο διαδίκτυο. Μπορούν να πούνε: << Πάμε να δούμε ένα εργαστήριο >>. Μπορεί σε κάποιον να αρέσει. Κανείς δεν το ξέρει αν δεν το δει και δεν το ζήσει!

Το λουκούμι της Σύρου: ένα γλυκό κομμάτι ιστορίας.

Όταν μιλάς για τη Σύρο, ένα από τα πρώτα πράγματα που έρχονται στο μυαλό σου πιθανόν να είναι το συριανό λουκούμι. Πράγματι, η Σύρος, εκτός από τα εντυπωσιακά νεοκλασικά κτίρια και τις όμορφες παραλίες της, έχει να αναδείξει ακόμη ένα πολύ γευστικό χαρακτηριστικό της. Το λουκούμι είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας, του πολιτισμού αλλά και της καθημερινότητας των κατοίκων του νησιού, αφού συνδέεται μαζί τους από πολύ παλιά.

Το ταξίδι του λουκουμιού ξεκινά μακριά από τη Σύρο. Η προέλευσή του βρίσκεται στη Μικρά Ασία. Στη Σύρο έφτασε με τους πρώτους πρόσφυγες από την καταστροφή της Χίου και των Ψαρών το 1822. Οι Χιώτες, καθώς ήταν караβοκύρηδες, γνώριζαν πως στο κέντρο του Αιγαίου υπήρχε ένα νησί με πολύ ασφαλές φυσικό λιμάνι. Αυτός ήταν ένας από τους λόγους που αποφάσισαν να εγκατασταθούν στη Σύρο. Έχτισαν τα σπίτια τους, δημιούργησαν συνοικίες και έτσι άρχισε να ανθίζει μια νέα πόλη, η Ερμούπολη.

Το λουκούμι, το γλυκό αυτών των ανθρώπων που φτιαχνόταν κυρίως για να τους θυμίζει την πατρίδα τους, ακολούθησε παράλληλη πορεία ανάπτυξης με την Ερμούπολη. Έτσι φαίνεται και η έντονη σχέση του με την ιστορία της πόλης. Μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, κατά την οποία έφτασαν στο νησί 8.500 πρόσφυγες, υπήρχαν συνολικά 52 βιοτεχνίες λουκουμιού. Όλες ήταν οικογενειακές επιχειρήσεις και έτσι η τέχνη περνούσε από γενιά σε γενιά. Μάλιστα, το 2019 το συριανό λουκούμι εντάχθηκε στο Εθνικό Ευρετήριο Αυλής Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας, γεγονός που δείχνει ότι δεν ήταν απλώς ένα γλυκό, αλλά σημαντικό κομμάτι της ιστορίας του νησιού.

Για πολλές δεκαετίες, η συνταγή του συριανού λουκουμιού και τα υλικά που χρησιμοποιούνται έχουν παραμείνει ίδια. Τα τρία βασικά υλικά είναι το νερό, η ζάχαρη και το άμυλο. Αυτά τα υλικά μπαίνουν σε ένα μπακιρένιο καζάνι πάνω στη φωτιά και για δύο ώρες ανακατεύονται συνεχώς. Ο μάστορας δοκιμάζει το μείγμα για να δει αν είναι έτοιμο και, λίγο πριν το κατεβάσει από τη φωτιά, ρίχνει μερικές σταγόνες από το άρωμα που θέλει, ώστε να δώσει γεύση. Έπειτα, το μείγμα τοποθετείται σε ξύλινες λαμαρίνες, όπου μένει για 24 ώρες. Στη συνέχεια, αφού κρυώσει, το λουκούμι τοποθετείται σε έναν πάγκο στρωμένο με άχνη ζάχαρη και κόβεται σε κομμάτια. Τέλος, μπαίνει σε κουτιά που σφραγίζονται με την ημερομηνία λήξης και είναι έτοιμο να καταναλωθεί

Συνοψίζοντας, η αξία του λουκουμιού για το νησί είναι πολύ μεγάλη. Έχει ενσωματωθεί πλήρως στην κοινωνική ζωή και μπορεί κανείς να το βρει σε οποιοδήποτε είδος δεξίωσης. Δεν είναι, λοιπόν, να απορεί κανείς που το συριανό λουκούμι έχει θαυμαστές σε ολόκληρο τον κόσμο. Είναι, άλλωστε, μία από τις πιο γλυκές γεύσεις που μπορεί να δοκιμάσει κανείς!

Επισκεφτήκαμε ένα από τα παραδοσιακά οικογενειακά εργαστήρια λουκουμιού της κ. Ντίνας Συκουτρή. Μέσα από τη δική της αφήγηση γνωρίσαμε την ιστορία του συριανού λουκουμιού, όπως μεταφέρεται από γενιά σε γενιά εδώ και πολλά χρόνια. Η κ. Συκουτρή μοιράστηκε μαζί μας προσωπικές μνήμες, εμπειρίες και εικόνες από την καθημερινή ζωή των ανθρώπων που αφιέρωσαν τη ζωή τους στην τέχνη του λουκουμιού. Έτσι, όλα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω δεν αποτελούν μόνο ιστορικά στοιχεία, αλλά και κομμάτια ζωντανής μνήμης και παράδοσης του νησιού.

Δεν ήταν μια κακή στιγμή.

Η γυναικοκτονία είναι η δολοφονία μιας γυναίκας επειδή είναι γυναίκα. Δεν πρόκειται για ένα «έγκλημα πάθους», ούτε για μια «κακή στιγμή».

Ένα κοινωνικό φαινόμενο που δεν μπορούμε να αγνοούμε

Είναι η πιο ακραία μορφή έμφυλης βίας και αποτελεί αποτέλεσμα βαθύτερων κοινωνικών αντιλήψεων που σχετίζονται με την ανισότητα των φύλων, τον έλεγχο, τη ζήλια και την ανάγκη επιβολής. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο δράστης είναι σύντροφος ή πρώην σύντροφος του θύματος. Ο φόνος όμως δεν εμφανίζεται ξαφνικά. Συνήθως έχει προηγηθεί μια μακρά περίοδος κακοποίησης: ψυχολογικός έλεγχος, απειλές, υποτίμηση, απομόνωση από φίλους και οικογένεια, συναισθηματικός εκβιασμός.

Η γυναίκα συχνά ζει μέσα στον φόβο, νιώθει ντροπή ή πιστεύει ότι η κατάσταση «θα αλλάξει». Αυτή η σταδιακή κλιμάκωση της βίας είναι που οδηγεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, στο μοιραίο. Τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν ότι δεν πρόκειται για μεμονωμένα περιστατικά.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, περίπου τέσσερις γυναίκες ανά ένα εκατομμύριο δολοφονούνται κάθε χρόνο από σύντροφο ή μέλος της οικογένειάς τους

Η μαθήτρια Νεφέλη Σαραγιώτη έγραψε το παρακάτω άρθρο στη μνήμη της Γαρυφαλλιάς, που δολοφονήθηκε το 2021 στη Φολέγανδρο, μια υπόθεση που συγκλόνισε ολόκληρη τη χώρα και ανέδειξε ξανά τη σοβαρότητα της έμφυλης βίας.

Στην Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια παρατηρήθηκε αισθητή αύξηση των περιστατικών, γεγονός που άνοιξε έντονο δημόσιο διάλογο. Οι αριθμοί αυτοί δεν είναι απλώς στατιστικές· είναι ζωές που χάθηκαν, οικογένειες που διαλύθηκαν, παιδιά που μεγάλωσαν με ένα τραύμα.

Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα είναι ο τρόπος με τον οποίο η κοινωνία αντιμετωπίζει αυτά τα εγκλήματα. Φράσεις όπως «τη ζήλενε γιατί την αγαπούσε» ή «θόλωσε το μυαλό του»

συχνά λειτουργούν ως άτυπες δικαιολογίες. Όμως η ζήλια δεν είναι αγάπη και ο έλεγχος δεν είναι φροντίδα. Όταν η βία παρουσιάζεται ως αποτέλεσμα συναισθηματικής φόρτισης, υποβαθμίζεται η πραγματική της διάσταση και αποσιωπάται ότι πρόκειται για συστηματική μορφή έμφυλης βίας

Σε πολλές χώρες η γυναικοκτονία δεν αναγνωρίζεται νομικά ως ξεχωριστό έγκλημα, γεγονός που δυσκολεύει την ακριβή καταγραφή και την πρόληψη. Η αναγνώριση του όρου δεν έχει μόνο συμβολικό χαρακτήρα· αναδεικνύει το κίνητρο του φύλου και επιτρέπει την ανάπτυξη πιο στοχευμένων πολιτικών προστασίας.

Η γυναικοκτονία δεν είναι «γυναικείο θέμα» ούτε ιδιωτική υπόθεση. Είναι ζήτημα κοινωνίας. Αφορά τον τρόπο που μεγαλώνουμε τα παιδιά μας, τα στερεότυπα που αναπαράγουμε, τα «αστεία» που ανεχόμαστε, τη σιωπή που κρατάμε όταν βλέπουμε σημάδια κακοποίησης. Αφορά το αν πιστεύουμε μια γυναίκα όταν λέει «φοβάμαι».

«Ματιές, Χρώματα και Συναισθήματα»

Οι ζωγραφιές, ή ίσως καλύτερα, τα έργα που παρουσιάζονται στις σελίδες αυτής της εφημερίδας δεν είναι απλώς σχολικές εργασίες. Είναι διαφορετικοί τρόποι να αφηγηθεί κανείς όσα σκέφτεται, όσα παρατηρεί ή ακόμη και όσα δυσκολεύεται να πει με λόγια.

Κάθε έργο είναι διαφορετικό. Σε ορισμένα έργα εμφανίζονται καράβια που μοιάζουν να ταξιδεύουν ανάμεσα στο πραγματικό και στο φανταστικό, τοπία που δημιουργούν άλλοτε μια ονειρική αίσθηση και άλλοτε μια πιο μυστηριώδη. Ίσως να συμβολίζουν ταξίδια, αισθήματα ή φανταστικούς τόπους που μόνο ο δημιουργός βιώνει.

Σε άλλα έργα πρωταγωνιστούν τα χρώματα και μια διάθεση για δοκιμή χωρίς φόβο λάθους, σαν την ελευθερία της παιδικής ηλικίας όπου ο πειραματισμός έχει μεγαλύτερη σημασία από την τελειότητα. Φωτεινό κόκκινο, λαμπερό κίτρινο, μαύρα, βροχερά σύννεφα, πλούσιο, άφθονο γαλάζιο, ζωηρά και μη χρώματα, εικόνες γεμάτες αυθορμητισμό και προσωπική έκφραση.

Υπάρχουν βέβαια και έργα που καταφέρνουν κάτι ξεχωριστό: να τραβήξουν το ενδιαφέρον με την ευρηματικότητα και το χιούμορ τους. Κι όμως, μία χιουμοριστική εικόνα κρύβει έναν προσεκτικό παρατηρητή με ιδιαίτερη ευαισθησία.

Σε έναν κόσμο που συχνά βιάζεται να συγκρίνει ανθρώπους ή να τους τοποθετήσει σε κατηγορίες, η τέχνη κάνει ακριβώς το αντίθετο. Ανοίγει χώρο στην έκφραση. Δημιουργεί γέφυρες. Η τέχνη γίνεται το σημείο συνάντησης που μας δίνει τη δυνατότητα να πλησιάσουμε τον τρόπο που σκέφτεται, αισθάνεται ή ονειρεύεται κάποιος άλλος. Και όταν βλέπουμε τον κόσμο μέσα από διαφορετικές ματιές, ο κόσμος γίνεται λίγο πιο πλούσιος, πιο ενδιαφέρων και πιο ανθρώπινος.

Πίσω, λοιπόν, από αυτές τις δημιουργίες βρίσκονται μαθητές με διαφορετικές καθημερινές εμπειρίες, διαφορετικούς τρόπους έκφρασης και μοναδικές οπτικές. Είναι έφηβοι που δημιουργούν με φαντασία, ευαισθησία και διάθεση να μοιραστούν κάτι από τον δικό τους κόσμο.

Με τα έργα τους μας θυμίζουν κάτι σημαντικό : η δημιουργικότητα εμφανίζεται με πολλούς τρόπους και το ταλέντο δεν ακολουθεί πάντα τους ίδιους δρόμους.

Αξίζει λοιπόν να σταθούμε μπροστά σε αυτές τις ζωγραφιές για να δούμε αυτό που έχουν κοινό όλοι οι άνθρωποι: την ανάγκη να επικοινωνήσουν, να ονειρευτούν και να αφήσουν το προσωπικό τους αποτύπωμα, γιατί κάθε άνθρωπος έχει κάτι πολύτιμο να προσφέρει όταν του δοθεί η ευκαιρία να εκφραστεί. Και αυτό από μόνο του έχει μεγάλη αξία.

Εργαστήριο Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης Σύρου

